

אלי ציון ועריה
 כמו תורה בארונותיה
 וכספורה בְּדָד, אינו נקרא
 כל-אות בה רחוקה מצמאיה

Wail, O Zion^[1] and her cities,
 As Torah trapped in all of its arks,
 And like its scroll left alone, unread,
 Each letter distant from her thirsty ones.

עלי אבלי משפחה, נמנעים מקבורתיה
 ועל בתי אבות מכים, מעבירים את-מחלותיה

For the mourners of her families, held back from her graves;
 And for the stricken nursing homes, spreaders of her diseases

עלי גדולי תורתה, אבדה חכמתם מלומדיה
 ועל דמם אשר התו במשך צנרור אשפיה

For the great one of her Torah, their wisdom was lost from her learners;
 And for their blood that was splattered, during the intubation of her hospitalized ones

עלי הבל תינוקותיה, אשר דמם בבתי ספריה
 ועל ועדות אשר חלקו את-הנשמת מכונותיה

For the breath of her babes, which was silenced in her schoolhouses;^[2]
 And for committees that distributed her ventilators

עלי זקני קהלתה, נפרדים ממבקריה
 ועל חולים שמתפללים, שלא יצטרפו למתיה

For the elders of her communities, separated from her ones who visit;
 And for sick ones who pray that they won't join her dead

עלי טרחות הוריה, מטפלים יומם בילדיה^[3]
 ועל יהרת צרכניה, ממהרים את-פתיחותיה

For the troubles of her parents who take care of her children all day;^[4]
 And for the arrogance of her consumers, who rush her openings

עלי כלות אשר בטלו את-חגותיה
 ועל לילות בלוי בעיר, חסרים מלוחותיה

For brides who cancelled weddings, her joys;
 And for the nights out in the city, missing from her calendars

עלי מחנות סגורים וריקים, בלי צהלות חגיגיה
 ועל נגיף המזהם, מקור כל-צרותיה

For the closed and empty summer camps, without the revelries of her campers;
 And for the infecting virus, the source of all these troubles of hers

עלי שנאת חנם חדה, אשר מווקה את-מעוטיה
 ועל עובדים חיוניים, מסתכנים בעבור אבטחותיה

For the sharp senseless hatred, that strikes her marginalized ones;
 And for the essential workers, who endanger themselves for her safety

עלי פטרי פעליה, מבקשי לחמיה
 ועל ציוד מגן אישי, ללא המצא בין רופאיה

For her laid off workers, who hunger for her breads;^[5]
 And for the PPE, not found with her healers

עלי קולות מחרפיה בעת רבו פגריה,
 ועל רחוק חברתי, ובדידות אנשיה

For the voices of her scorers at the time of her increasing dead bodies;
 And for social distancing, and the loneliness of her people

עלי שגיאות בבדיקות, מארכים את-יסוריה
 ועל תפלות מנגינה אשר שתקו בהיכליה

For the mistakes with the tests; they prolong her suffering;
 And for the prayers of her minyans, that were silenced in her prayer halls

אלי ציון ועריה
 כמו תורה בארונותיה
 וכספורה בְּדָד, אינו נקרא
 כל-אות בה רחוקה מצמאיה

Wail, O Zion^[6] and her cities,
 As Torah trapped in all of its arks,
 And like its scroll left alone, unread,
 Each letter distant from her thirsty ones.

